

Ons krantje

Nr. 158— december 2020

Driemaandelijke uitgave
vzw Internationale Medische Hulp aan het Kind

Afgiftekantoor 2099 Antwerpen x / P2A8581

AMIE caal

Hoop doet leven

Colofon

Verantw. Uitgever:

Mark Bolsens
August Vermeylenlaan 14
2050 Antwerpen
Tel. 0486/526.188
Mark.bolsens@telenet.be

Raad van Bestuur:

Xavier Votron, Stefaan De Bondt, Christian Vandeplas, Mark Bolsens, Francisca Cauwe, Joke Jaspers, Diane Nadalini

Ere-voorzitster

Thérèse-Marie de Fays-Flipot

Met dank aan:

Rob Tas, Thérèse-Marie de Fays- Flipot, Elisabeth Carton de Tournai, Marleen Lanckman en onze buitenlandse correspondenten van onze partners

Drukkerij:

Halewijn NV
www.halewijn.info
Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen
tel. 03/210.08.11

Reeds meer dan 40 jaar zetten onze comité-verantwoordelijken zich vrijwillig in als bemiddelingspersoon tussen onze weldoeners en onze partners in het buitenland. Een taak niet in de schijnwerper, maar toch zo belangrijk om AMIE als organisatie te laten bloeien. Ook in corona-tijden probeert men de spil te zijn tussen de petekinderen en de sponsors. Graag laten we in dit kerstnummer één van hen aan het woord. We trokken virtueel naar Kessel-Lo, naar Marleen Lanckman. In prima-stemming, ondanks de moeilijke tijden ...

Hoe ben jij terecht gekomen bij AMIE? En hoe werd je comité-verantwoordelijke?

Eind de jaren tachtig las ik in een schoolfeest boekje van de kinderen een advertentie over A.M.I.E., geplaatst door Jos en Griet Cuypers-Van den Bergh die nu verantwoordelijken zijn voor de peterschappen op de Filipijnen en voor de groepspeterschappen.

Ik nam contact met hen op en besloot een individueel peterschap in Haïti te nemen, waarvoor Griet op dat moment verantwoordelijke was.

Een peterschap sprak me aan omdat het in de lijn lag en nog ligt van mijn engagement naar anderen toe. Ik werkte als kinesiste met mentaal en fysisch gehandicapte kinderen en ons gezin, met drie kinderen, gaf ook een thuis aan mensen met een verstandelijke beperking. Een peterschap in Haïti, een land in ontwikkeling, kwam tegemoet

aan mijn wens om kinderen en hun familie aldaar te helpen. Ik ben nooit in Haïti geweest maar een inleefreis naar India in 1991 confronteerde mij met de schrijnende armoede waardoor vele kinderen niet naar school konden en dit is tot op vandaag jammer genoeg nog zo en ook in Haïti. Door die ervaring was ik er mij nog meer van bewust dat het nemen van een

keer ben ik, op vraag van Griet, verantwoordelijke geworden voor Haïti.

Sindsdien heb ik als "meter" al vele kinderen kunnen steunen tot ze hun Middelbare studies beëindigden. Het gebeurde weleens dat een petekind om diverse redenen vroegtijdig de studies stopte maar dat is nooit een aanleiding voor mij geweest om te stoppen met een peterschap.

Heb je nog contact met petekinderen van toen die nu reeds zelf een gezin hebben?

Met sommige petekinderen kon ik nog een tijdje contact houden maar na verloop van tijd minderde het wel. De briefwisseling met de petekinderen in Haïti is niet zo vanzelfsprekend. De meeste kinderen hebben geen computer en brieven per post

opsturen is zeker geen optie. Ze hebben vaak ook andere zorgen om hun hoofd

peterschap een goede keuze was en nog is. Toen Jos en Griet van 1992 tot 1993 in Nigeria verbleven, nam ik de peterschappen voor Haïti en ook de groepspeterschappen van hen over en na hun terug-

Vervolg volgende pagina

A.M.I.E. (Internationale Medische Hulp aan het Kind) is een tweetalige Belgische vereniging zonder winstoogmerk, waarvan alle leden, bestuurders en verantwoordelijken zich belangloos inzetten voor het welzijn van kansarme kinderen in landen van ontwikkeling.

A.M.I.E.

- is een beweging van universele broederlijkheid
- probeert hulp te bieden aan de minstbedeelden, vooral de kinderen;
- werkt als humanitaire organisatie geruisloos maar snel en doeltreffend in de armste landen met hulpverleners van ter plaatse;
- wordt door geen enkele drukkinggroep, regime of staat beïnvloed;
- geeft als organisatie de voorkeur aan concrete hulp aan concrete personen.

www.amie-be.org

RPR BE 0420.127.289

Vervolg vorige pagina

zoals, na schooltijd meehelpen in het huishouden. Maar als men echt wil helpen mag dit geen belemmering zijn voor een peterschap.

Graag vertel ik jullie even een mooi verhaal: op een dag kreeg ik een telefoon van een oud-meter die, naar aanleiding van de aardbeving in 2012, mij vroeg of het mogelijk was om contact op te nemen met haar oud-petekind want ze was zo ongerust over hem. Ik heb de verantwoordelijke in Haïti gevraagd of het mogelijk zou zijn om hem te gaan zoeken. Niet vanzelfsprekend in die chaos. De verantwoordelijke heeft toen haar uiterste best gedaan en heeft hem ook in een tentenkamp gevonden waar hij samen met zijn vrouw en zoontje verbleef. Toen ik het aan de oud-meter liet weten besliste ze meteen om het zoontje via een peterschap te helpen. Mooi en ontroerend.

Is er een evolutie tussen peterschappen vroeger en nu?

Vroeger had ik in mijn comité veel peterschappen maar het aantal is wel verminderd. Misschien komt het door de vele, terechte, solidariteit acties die hier bij ons op touw gezet worden. Hier leven ook velen in armoede en wellicht meer dan we vermoeden. Maar op de een of andere manier kunnen zij terugvallen op organisaties die hen helpen om beetje bij beetje uit de armoede te geraken ook al is dat vaak een heel lang proces. Maar gelukkig kunnen kinderen hier naar school gaan, zo belangrijk voor hun algemene ontwikkeling en dat maakt het grote verschil in Haïti en in zoveel andere landen in ontwikkeling. Zolang men herkent dat iedere kind recht heeft op onderwijs, kent solidariteit geen grenzen.

Een individueel peterschap is een jarenlang engagement en dat schrikt mensen misschien af.

Maar toch zijn er de vele meters en peters die al meer dan vijf en twintig jaar peter/meter zijn waaronder een meter van 96 jaar die omwille van haar zeer hoge leeftijd geen nieuw peterschap meer neemt. Veel meters/peters blijven een nieuw peterschap nemen als het vorige beëindigd is en dit is voor A.M.I.E. een bewijs dat ze een heel betrouwbare organisatie is. En dit stemt ons uiteraard heel dankbaar en zet ons aan om verder ons best te doen.

Ik kan geen cijfer plakken op het aantal kinderen die door al die jaren geholpen werden in hun schoolloopbaan maar het zijn er heel, heel veel.

Wie zijn de huidige partners in Haïti? En verschil met vroeger? En hoe verloopt de communicatie?

De verantwoordelijken ter plaatse zijn degelijke, betrouwbare en geëngageerde mensen; in Bois-de Laurence werk ik samen met P. Mubakanda, missionaris van Scheut, in Hinche met Père Edgode Desmarrais en in Béraud met zr. Placide. De communicatie middelen zijn natuurlijk heel wat verbeterd (internet) wat een groot verschil is met zoveel jaren geleden. Natuurlijk moet ik er als verantwoordelijke altijd rekening mee houden dat ze niet altijd internet hebben maar doorgaans valt het best mee. Ik heb alle vertrouwen in de verantwoordelijken. Meters en peters kunnen altijd via hun E-mailadres of via mij een briefje sturen naar hun petekind.

Wat vind je het mooiste aan een peterschap?

Zoals ik al schreef is een peterschap een belangrijk gegeven in het leven van

een kind. Haïti heeft te kampen met heel wat problemen en vooral met een grote armoede waardoor ouders het schoolgeld niet kunnen betalen en de kinderen thuis laten. Een peterschap geeft hen de mogelijkheid uit de armoede te geraken. Het mooiste aan een peterschap is dat men het kind de kans geeft om zich, via onderwijs, te ontwikkelen en dat het met de opgedane kennis aan een toekomst kan bouwen. Daaraan kunnen meewerken geeft heel wat voldoening. Te weten dat de peterschapstoelage integraal naar het kind gaat, geeft nog meer waarde aan het engagement.

Een peterschap is een engagement op lange termijn en het is heel belangrijk dat geïnteresseerden in een peterschap dit goed overwegen. Wie interesse heeft kan altijd contact met mij opnemen (zie laatste bladzijde van Ons Krantje onder comité 05). Ik wil ook graag via Ons Krantje alle meters, peters en weldoeners bedanken voor hun steun.

Het corona virus heeft ook toegeslagen in Haïti maar gelukkig heb ik geen weet van een petekind of zijn familie die besmet geraakt is. Laat ons hopen dat het zo blijft.

Tot slot, heb je nog een wens voor 2021?

Kerstmis komt eraan. Een Feest van Vreugde en Samen zijn maar ook van Hoop op Licht in deze donkere coronatijd. Ik wens dan ook aan alle lezers, aan alle meters en peters en in het bijzonder aan alle alleenstaande meters en peters en lezers een Hoopvolle Kerstmis en een Voorspoedig Nieuw Jaar 2021. Ik wens jullie alle goeds toe.

Dankjewel.

Peetouders gezocht voor Haïtiaanse kinderen

Heb je na het verhaal van Marleen ook interesse om meter of peter te worden van één van onze jongeren in Haïti? Deze kinderen kunnen nog naar school gaan maar voor hoelang? Zonder steun is het voor de families bang afwachten of ze al dan niet de schoolkosten van hun kinderen kunnen blijven betalen.

Geef deze jongeren een kans, en neem contact op met Marleen Lanckman (contactgegevens: zie achteraan het krantje, comité 05)

Wisny: is een vijftienjarige jongen; hij werd verlaten door zijn vader en zijn moeder. Mensen van goede wil namen hem op en gaven hem een thuis. Door die omstandigheden zit de jongen in het vijfde leerjaar. Een peterschap kan hem de kans geven om verder naar school te blijven gaan.

Robensky: Is tien jaar en heeft een zusje. Hij zit in het vierde leerjaar. Zijn papa is werkloos en het gezin heeft het moeilijk om het schoolgeld te betalen. Een peterschap is heel welgekomen voor dit gezin..

Miwonley: de jongen is negen jaar en zit in het vierde leerjaar. Hij heeft twee zussen. In het gezin wonen ook nog neven en nichten waardoor de gezinslast heel groot is. De papa heeft werk. Een peterschap kan de grote gezinslast verlichten.

Roselana: een meisje van achttien jaar. Zij zit in het vijfde middelbaar. Zij heeft drie zussen. Haar papa is overleden en moeder heeft het moeilijk om de eindjes aan elkaar te knopen. Het meisje had een peterschap maar door ziekte van de peter kan het peterschap niet verder gezet worden. Een peterschap zou heel welgekomen zijn zodat zij haar Middelbare studies kan afwerken.

Wees tijdig !

In ons vorig krantje meldden we reeds dat de regering beslist heeft om de belastingvermindering op steun aan onze projecten heeft opgetrokken van 45% naar 60%.

Schenk je 40€, dan recupereer je daarvan 24€ via je belastingaangifte in 2021.

Bovendien mogen schenkers in 2020 ook 20% van hun netto belastbaar jaarinkomen schenken als 'aftrekbare giften'. Een verdubbeling t.o.v. vorige jaren.

Let op: we kunnen enkel fiscale attesten uitschrijven voor bedragen die effectief in 2020 op onze rekeningen staan.

Wacht dus niet tot de laatste dagen van het jaar, en stort uw gift tijdig, het liefst voor kerstmis. Zo zijn we zeker dat dit tijdig op onze rekeningen staat, en dat U in april 2021 uw fiscaal attest krijgt toegestuurd.

Indien we beschikken over het rijksregisternummer van onze weldoeners, dan worden de giften ook vooraf gemeld aan de belasting-administratie. Zo hoeft u zelf niks meer te doen. Heb je je rijksregisternummer nog niet doorgegeven? Doe het dan meteen naar onze boekhouder Stefaan.

(stefaandebondt@telenet.be—
tel. 056/71.72.81)

Nieuws uit Madagascar- school ND de Clairvaux (506)

Afgelopen maandag konden we de lessen met onze jongeren hervatten: er zijn er in totaal 430 (132 internen en 298 externen) en op dit moment gaat alles goed. COVID lijkt hier onder controle te zijn en de situatie verbetert. De noodtoestand op het gebied van gezondheid is opgeheven.

Ook ik werd, bij m'n 4-de PCR-test, positief getest op 1 oktober. Intussen ben ik gelukkig genezen verklaard en weer normaal aan het werk. Ik heb iets te danken aan de Goede Heer!

Aan de andere kant weet ik dat de situatie bij jullie verslechtert en dat de lock-down weer begint: onze beste wensen voor jullie allemaal. Onze jongeren bidden elke avond voor de weldoeners; dit is de manier om jullie te bedanken.

Verzorg jullie goed!

Groetjes,
P. Erminio en de gemeenschap van Clairvaux.

Beste weldoeners
Beste peetouders
Beste vrienden van AMIE

De wereld is al maanden gedestabiliseerd ... en wij allen vragen ons af: wanneer gaat dit eindigen? Niemand heeft het antwoord ... Helaas ...
Hadden wij ooit gehoord van dit virus en hadden we ooit gedacht dat deze de hele wereld door elkaar zou schudden?

Op dit moment wachten we met z'n allen op het reddende vaccin!

Toen ik contact opnam met mijn petekinderen in Haïti, vroeg ik hen hoe ze zo'n ernstige situatie beleefden. Ze vertelden me over dit dramatisch gebeuren...
Opgesloten, zoals overal, wachtten ze in hun hutten of barakken, veel te dicht op elkaar, vaak in verstikkende hitte, het moment af waarop de kinderen weer overal kunnen gaan stoeien...

Dat zette me aan het denken over het onrecht in onze wereld...

Iedereen op deze planeet deelt in dezelfde nachtmerrie met dat grote verschil echter dat de koek niet gelijk verdeeld is. De honger in onze wereld is voor miljoenen kinderen echt wreed... Natuurlijk kunnen we niet iedereen helpen, maar voor diegenen die A.M.I.E. kan helpen betekent dit een klein mirakel.
Het zijn jullie allemaal, peters, meters en andere weldoeners, die reeds zovele jaren kansen hebben gegeven aan kinderen ...

Hoe kunnen we jullie bedanken ?

Geloof me vrij: de peterschappen zijn een geweldig antwoord op dit verschrikkelijk probleem, want zonder onderwijs en opleiding, zullen kinderen en jongeren nooit toegang krijgen tot de arbeidsmarkt.

Deze kans bieden aan kinderen is het mooiste geschenk dat we met z'n allen hen kunnen geven ....Zoveel kinderen wachten en hopen dat ze naar school kunnen gaan én... kunnen eten vóór ze vertrekken.

Zo vaak toont de televisie ons reportages waarin we kinderen aan het werk zien, kinderen die stenen kappen, of ander kind onvriendelijke arbeid verrichten. En niet te vergeten datgene waarover we niet durven te praten terwijl zoveel kinderen er het slachtoffer van zijn en er zich over schamen, en de vreselijke feiten die ze hebben ondergaan voor zichzelf houden.

De situatie is zeer ernstig, en zeer veel kinderen hebben ons vandaag nodig. Laten we nooit vergeten in welke ellende sommige kinderen moeten leven.

De wereld van morgen zal zijn wat we er vandaag van maken.

Laten we ons meer dan ooit verenigen, zodat deze wereld ook voor hen menselijker zal zijn ...

Thérèse-Marie FLIPOT – de FAYS.

Terug naar school in Tandila en Andrénalafotsy (projet 520)

"De eerste schooldag was voorzien op 6 oktober, maar op 6 oktober kwamen er heel weinig kinderen naar school. Paniek bij de schoolkrachten...

Maar zodra de ouders vernamen dat omwille van een gift van AMIE, kun kinderen mondmaskers, zeep en het nodige zouden krijgen, kwam alles in orde en een week later waren bijna alle kinderen terug op school.

Er waren 236 kinderen in Tandila et 103 in Andrénalafotsy .

Allen zijn AMIE bijzonder dankbaar."

Interview met Emelia (directeur) en Eric (leerkracht)

Emelia: Op 16 maart 2020 werd door de overheid de sluiting van de scholen afgekondigd in Ghana (alook de sluiting van de markten en zo goed als heel het publieke leven lag stil). Dit had zeker consequenties voor onze school. Een positief effect was dat de snelheid waarmee het virus toesloeg, drastisch werd

vertraagd. Anderzijds zagen we een groot negatief effect in het feit dat onze leerlingen sinds dan geen klaslokaal meer gezien hebben. Er zal dus een sterke inhaalbeweging moeten plaatsvinden van de gemiste leerstof.

Eric: Gelukkig werd er wel een uitzondering voorzien voor de studenten uit het laatste jaar die het overheidsexamen moesten afleggen. Zij konden zich wel voorbereiden op deze examens en zo toch afstuderen. Helaas ging dit gepaard met een groot protest van ouders die vreesden dat hun kinderen gevaar liepen op deze manier.

Emelia: Om dit protest in te dijken organiseerden we een ouder-leerkrachtenvergadering waarin we toelichtten dat de school alle nodige én verplichte persoonlijke maatregelen voor leerkrachten, zoals het dragen van mondmakkers, het dragen van beschermingspakken en handschoenen, het geregeld wassen van de handen, het ontsmetten van de klaslokalen en het schooldomein zou nemen. A.M.I.E, meer bepaald Akwaaba Asuadei zijn we dan ook zeer dankbaar voor de financiële ondersteuning die dit ook mogelijk maakte. Anders konden onze leerlingen al niet afstuderen. Van de overheid kregen we ook een voorhoofdthermometer en wat basis hygiënemateriaal cadeau.

Eric: De schade die deze pandemie met zich meebracht is enorm voor ons, eentje waar men liever niet over spreekt omdat het te pijnlijk is. De markten gingen toe, de economie ging stuk. Onze ouders en leerlingen hebben het dus bijzonder moeilijk om te overleven. Er was al weinig werk in deze regio, nu is er niets meer. Mensen zijn bang. En omdat er geen werk meer is, zoeken helaas een aantal personen hun toevlucht in criminaliteit. Het aantal diefstallen, zelfs roofsmoorden, is toegenomen in onze regio. Onlangs werd de eigenaar van het tankstation, op 50 meter van de school, in klaarlichte dag dood geschoten voor zijn geld. Een kogel in de buik, eentje in het hoofd en dat was het dan. Vele zijn wanhopig en bang. We hopen dat het tij snel keert.

Daarnaast vrezen we ook dat een heel aantal leerlingen niet meer zal terugkeren naar school. De huidige berichtgeving spreekt van een heropening van de scholen na kerstmis. We we-

ten echter dat na zo een lange periode de stap voor de leerlingen om terug te keren naar school zeer groot is. Ook ouders zijn nu gewoon dat de kinderen weer helpen op de plantages.

Emelia: Onze leerkrachten, de kookploeg en de buschauffeur zijn er alvast klaar voor. Zij staan te springen om weer aan de slag te kunnen. Wekelijks kreeg ik personeel aan de telefoon met simpele vragen of uitspraken “wanneer kunnen we eindelijk aan de slag voor onze leerlingen?”, “we missen het lesgeven zo hard”, “we missen onze leerlingen” “Is er nu niets dat we kunnen doen?”, “mogen we aan huis gaan lesgeven in kleine groepjes?”, “wanneer gaat de school weer open?”. In hun stemmen hoorde ik de gevoelens van angst, frustratie en machteloosheid hard klinken. Dit viel me best zwaar. Ikzelf zat ook met deze gevoelens en angsten. We kunnen enkel hopen dat het virus niet helemaal uitbreekt zoals we horen dat het in Europa rondgaat. Ons gezondheidssysteem is wat het is, en helaas zal dit dan niet voldoende zijn... Ik mag er niet aan denken. Het enige wat we kunnen doen is hopen dat het snel overgaat, onszelf zo goed mogelijk beschermen en hopen dat er snel een vaccin komt.

foto van voor de corona tijden

“wij blijven niet bij de pakken zitten, alles zal voorbijgaan”

Covid 19 doet El Carmen de hoop niet verliezen

Frans Parren

Peru wordt zwaar getroffen door het Coronavirus. Volgens de gegevens van de Johns Hopkins University zijn er in dat land al zo'n 36.000 dodelijke slachtoffers. Het Coronavirus treft er vooral de armen. Die werken doorgaans in de informele sector en kunnen geen beroep doen op enige vorm van sociale zekerheid of steun. Vaak betekent dat: “vandaag geen werk: morgen geen brood”. De parochie El Carmen doet wat ze kan en bedeeft voedsel en geneesmiddelen aan de allerarmsten.

Norma, goed beschermd, bedeeft voedsel bij een behoeftig gezin.

Peru wordt niet alleen door het Coronavirus getroffen, er is ook de politieke crisis. In november passeerden op één week tijd maar liefst drie presidenten de revue. De bevolking kwam in november massaal op straat. Het was hoopgevend te zien dat ditmaal vooral jongeren betoogden voor democratische waarden in een door corruptie geteisterd land, corruptie die ook een efficiënte aanpak van het Coronavirus in de weg staat. Openbare ziekenhuizen zijn schamel uitgerust. Zuurstof voor beademing is onvoldoende beschikbaar zodat de katho-

lieke kerk diverse installaties oprichtte om ziekenhuizen en mensen die thuis behandeld worden van zuurstof te voorzien waardoor die minder aangewezen op de peperdure zwarte markt. Voor de rijken geen probleem, die trekken naar de dure privéklinieken.

Ook in El Carmen zijn de scholen gesloten en tracht men virtueel onderwijs te geven maar als er geen laptop in huis is en je de lessen op een GSM moet volgen, zelfs zo je examens moet afleggen... In vele gezinnen zijn er meerdere studerende kinderen; wie mag dan de GSM gebruiken om de les volgen? Eind november vergaderden onze voortrekkers met de directeur van de school om oplossingen te zoeken om de leerachterstand van de zwakste leerlingen te beperken.

Gelukkig is tot nu toe is niemand van beursstudenten door het virus getroffen. Onze plaatselijke AMIE-verantwoordelijke werd wel ziek maar is inmiddels genezen. In Peru zijn maandenlang de kerken gesloten en waren bijeenkomsten verboden. Op zondag was zelfs een uitgangsverbod van kracht. Daardoor gaan ook de maandelijkse bijeenkomsten van onze studenten virtueel door en halen ze later één na één bij Ana, de verantwoordelijke psychologe die hen begeleidt, het beursgeld op. Voordeel is dat ik zelf aan die bijeenkomsten kan deelnemen maar ja; als zij vergaderen op zondagavond om 20 u is dat voor schrijver dezes, gezien het tijdsverschil van 6 uur, dus op maandagmorgen om 2u in de morgen.

Langzaam worden de strenge maatregelen versoepeld. Ook het CCA, ons cultureel centrum, is verplicht gesloten maar onze muziekschool herneemt sinds kort de lessen, met respect voor de afstandsregels. Edith vangt woensdag en vrijdag de jongeren op, ontsmet ze en wijst ze nog eens op het protocol. De muzikanten dragen mondkapjes, wat voor violisten gelukkig geen probleem is. In het lokaal baken blauwe strepen ieders zone af. Irma, een gedreven studente muziek die bij ons haar roeping ontdekte, nam het initiatief om ter gelegenheid van het feest van Sint-Cecilia, patrones van de muzikanten, een korte video op te nemen met enkele jongeren van onze muziekschool. Als u wilt, kan u die straks bekijken. Ook het kinderkoor stuurde een opbeurende video de wereld in: “alles zal voorbijgaan!”. Zo brengen zij op hun manier de boodschap dat het leven verder gaat, dat paniek niemand helpt maar dat men nu extra voorzichtig moet zijn.

In El Carmen zijn al zo'n 360 Covid overlijdens te betreuren. De zo al gediscrimineerde Afro-Peruviaanse bevolking van dit aan de kust gelegen woestijndorp heeft het moeilijk, de noden zijn groot. Ik ben dan ook gelukkig en dankbaar dat de raad van bestuur van AMIE, uiteraard de situatie in de partnerlanden volgend, besliste de comitéverantwoordelijken de kans te geven een ge-

motiveerd verzoek voor te leggen voor eenmalige noodhulp. In overleg met parochie en met onze voortrekkers diende ik drie voorstellen in, die tot grote vreugde werd goedgekeurd.

- Dank zij die noodhulp kreeg de parochie El Carmen steun om voor één maand voeding en geneesmiddelen aan te kopen voor de allerarmsten en dat geeft ademruimte. Volgende maanden hoopt men de kosten te kunnen dekken met o.a. de opbrengst van de jaarlijkse tombola en met giften van Latinos uit het buitenland.

- Ook nu blijven de vrijwillige verpleegsters van de “Pastoral de Salud”, de gezondheidspastoraal, zieken en bejaarden, ook Covidpatiënten, thuis bezoeken en verzorgen maar bijscholing is zeker nu noodzakelijk. Dank zij onze steun kon de groep een laptop aankopen die o.a. door dr. Gabriela wordt gebruikt om die verpleegsters virtueel bij te scholen, zelfs om patiënten de kans te geven een virtuele consultatie met dr. Gabriela te hebben en om de administratie van de verstrekte hulp en geneesmiddelen bij te houden. Tevens werd beschermende kledij aangekocht. Zo kunnen de dames met meer kennis van zaken en voldoende beschermd hun Samaritanenwerk verder zetten. Het geeft een goed gevoel te weten dat wij daaraan meewerkten.

- Onze beursstudenten kregen die een extra maand uitgekeerd. Ook virtueel onderwijs moet betaald worden, de inkomsten van de gezinnen dalen en de studenten zelf verloren hun bijverdiensten. Zo werd nogal eens een extra centje verdient in de hotelsector maar ook die ligt nu ook plat.

En blij, gelukkig dat ze in El Carmen waren, natuurlijk in de eerste plaats met de concrete hulp maar ook voor het gevoel van verbondenheid en solidariteit over grenzen heen. Dat blijkt ook uit de dankbrief van de pastoor, pater Eliseo uit Togo. Inmiddels ontvingen wij van hem de gedetailleerde afrekeningen en zelfs de namenlijst van de gezinnen die een voedselpakket ontvingen. In zijn dankbrief verwijst de pater ook naar de consultaties die de parochie organiseert, vooral gericht op de 3 ziektes die de mensen van El Carmen zwaar treffen: nu vooral Covid 19 maar ook suikerziekte en hoge bloeddruk. Pater Eliseo is dankbaar voor de kansen en schrijft dat het zo geruststellend is om degenen te kunnen helpen die het nodig hebben en verwijst hierbij ook naar de gebrekkige gezondheidszorg en de corruptie die het nog moeilijker maakt voor de armen om zonder steun de te overleven.

Hopelijk komt alles in 2021 in orde maar als ik op TV die duizenden jonge betogers in Lima zag, hield ik mijn hart vast en ik vrees ook voor een 2de golf. Toch hoop ik in 2021 weer naar El Carmen te kunnen afreizen om onze studenten en hun families bezoeken en om mee te werken in parochie, muziekschool, bibliotheek en de 19 kleine bibliotheekjes. Dat is aangenaam en verrijkend voor beide partijen, zo bouw je samen, in overleg iets op en krijgen vooral jonge mensen dank zij uw steun kansen om zelf aan een betere toekomst te werken voor zichzelf en hun gemeenschap. Ook onze overheid is deze laatste gedachte genegen; stortingen van meer dan 40 Euro, gedaan in 2020 geven recht op een belastingattest van 60%. Nu Kerstmis, feest van de solidariteit, misschien iets om eens over na te denken?

Als u het filmpje wil zien dat Irma maakte, als u meer foto's wil zien van bijv. de voedselbedeling kan u terecht op de Facebookpagina “Solidair met El Carmen”. Comité 07 BE45 0003 2569 6189 frans.parren@mail.com.

Muzieklessen in coronatijden, met de nodige 'social distancing'

Onze peetouders zijn gewoonweg fantastisch !

Elisabeth Carton

Zoals altijd hebben we tijdens deze zeer moeilijke maanden kunnen rekenen op hun niet-aflatende steun voor hun Filipijnse petekinderen.
Allereerst wil ik jullie wat algemeen nieuws uit de Filipijnen vertellen.
De wereldwijde Corona-crisis heeft het land hard getroffen; ook in de Filipijnen werden zeer zware lock-down-maatregelen genomen.
Jongeren onder de 21 jaar mochten hun huis niet verlaten en hun ouders moesten eenmaal per week naar school om de leerstof en huiswerken op te halen.
De week daarna werden de huiswerken dan binnengebracht, en de leerstof van nieuwe vakken meegebracht.
De oudere studenten hadden soms les op internet ... als ze er tenminste toegang toe hadden.

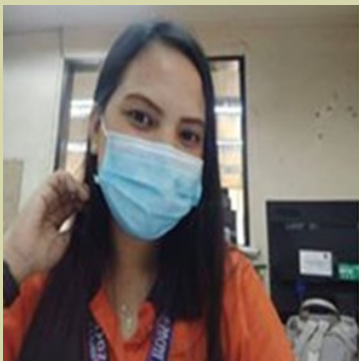
De situatie was vaak dramatisch omdat veel Filippino's leven met wat ze overdag verdienen en ... "geen werk = geen loon"

Babes, onze verantwoordelijke ter plaatse, was, omdat ze de 60 reeds gepasseerd is, ook verplicht thuis te werken. Ze kon pas haar huis verlaten mits de nodige toelatingen; iets wat niet gemakkelijk te verkrijgen was. Ze probeerde daarom telefonisch of via internet in contact te komen met al onze studenten en stuurde ons vrij laat de resultaten van onze petekinderen door. Ze had veel moeite om contact met hen op te nemen, maar slaagde erin om van bijna iedereen te horen.

In de Filipijnen begint het schooljaar normaal gesproken in juni en eindigt het in maart.
Over het algemeen konden onze studenten het schooljaar 2019/2020 afronden en de meesten konden zich opnieuw inschrijven voor het jaar 2020/2021. Dat begon dit jaar echter pas in september.

ANDREA

Een peetvader raakte me vooral toen ik hem vertelde dat zijn peetdochter Andrea haar boekhoudstudie met succes had afgerond, dat ze werkte en dus haar gezin kon helpen:

4th year college
Bachelor of Science in
Accounting Technology
General Average: 85.50%
Graduated October 2019
Andrea is now working in a
government office; Department
of Social Welfare and
Development in the accounting
section. She is enjoying her job
because she is assigned to go to
other places for auditing.
She still plans to take the
Financial Examination Licensure.
She is happy because she can
now help her father in the school
expenses of her younger siblings.

"Bedankt voor dit leuke berichtje, dat ondanks de rare tijden die we nu meemaken, me bereikt.

Ik kan het nog altijd niet geloven, het waren ook woelige jaren, maar nu ik het bericht zie dat ze geslaagd is, ben ik enorm gelukkig.

Een droom is werkelijkheid geworden.

Mijn rol was al met al veel gemakkelijker. Een laatste kleine wens: ik hoop dat ze in ieder geval zo nu en dan contact wil houden. Zelfs al weet ik dat dit door het drukke leven niet altijd evident is.

"Doe goed, en kijk niet om, zegt een adagium. "

Andrea had haar studie niet kunnen afmaken zonder de financiële en vooral morele steun van haar peetvader. Hij zorgde 5 jaar lang heel consequent voor haar, vooral toen ze moeilijke tijden doormaakte door de dood van haar moeder. Hij moedigde haar aan en slaagde erin een vertrouwensband met haar op te bouwen.

Andrea is nu echt heel blij, en dat maakt ons allemaal gelukkig!

ERIC

De vader van Eric stierf in 2016, en zijn moeder - een manicure - heeft geen werk omdat er geen toeristen meer zijn op de Filipijnen.

Dit gezin heeft 5 personen: Eric, zijn zusje, zijn moeder en zijn 2 grootouders van moederskant. Ze wonen allemaal bij hen in en kunnen voorlopig enkel rekenen op het grootouderspensioen ... slechts 50 euro per maand!

MARIE ALONORA

Een andere sponsor bood spontaan aan om te helpen:

"Ik weet niet of dit het geval is, maar mocht Maria Alonora computerapparatuur nodig hebben voor haar afstandsstudies, dan kan ze bij mij terecht."

Babes, onze verantwoordelijke in de Filipijnen, is een zeer betrouwbare aandrijfriem voor onze vzw AMIE.

Samen met school- en universiteitsdirecteuren selecteert ze voor onze studenten met goede studieresultaten en wiens ouders de studiekosten niet kunnen betalen. Zonder onze hulp is het ondenkbaar dat ze hun opleiding voortzetten. Dit geldt vooral voor meisjes.

Babes stuurt ons hun dossiers en volgt de studenten heel nauwkeurig tijdens hun studie. Ze komt vaak tussenbeide bij hen of hun ouders als ze vindt dat ze beter hun best moeten doen. Ze stelt hoge eisen aan hun resultaten en dat werpt zijn vruchten af.

Ze zorgt er ook voor dat er regelmatig correspondentie met de sponsor plaatsvindt.

Verder ontvang ik elk jaar ook de resultaten van onze studenten die ik dan meedeel aan de betrokken sponsors.

AMIE-sponsoring kan verschillende vormen aannemen:

- sponsoring van een kind tijdens zijn beroepsonderwijs of zijn universitaire studies
- sponsoring met een actieve correspondentie tussen petekind en peetouder
- sponsoring om onze reserves te ondersteunen, waardoor we het kunnen overnemen van een sponsor die om welke reden dan ook afhaakte.

We hebben er altijd voor gezorgd dat een eventueel gestart sponsorschap eindigt, zelfs als de sponsor niet langer de mogelijkheid heeft om de student verder te helpen.

Wanneer een student zijn studie heeft afgerond, gebeurt het vaak dat de student zijn familie financieel helpt, waardoor ook zijn broer (s) en/of zus (sen) kunnen studeren.

Uit respect voor Babes, en als dank voor haar inspanningen, helpen oud-studenten ook bij het administratieve werk van KAIBIGAN (= AMIE Filipijnen). Studenten met een medische achtergrond zijn ook vaak actief in onze 'free clinics' die we trimestrieel organiseren.

Als u ons wilt helpen door een AMIE-sponsor te worden, vindt u bijgevoegd 2 dossiers van jongeren die gesponsord willen worden

Aarzel niet om contact met me op te nemen !

Franstalig: Elisabeth Carton - ecartondt@gmail.com - 02 770 06 89
Nederlandstalig: Mark Bolsens—mark.bolsens@telenetnet.be
0486/526.188

Peetouders gezocht

Gera Mae

Gera Mae is the oldest child in a brood of three children.

Being the oldest she does all her best to her siblings in the household chores when her parent are working.

She would like to finish her college studies to help her parent support the studies of her sister and brother. Her parents are working hand in hand to support the daily needs of the family but because of the Covid 19, her father's job was unstable. Aside from the school expenses of the three children they still have to pay the monthly house rental and the city services.

Gera Mae is very excited to fulfill her dream, but because of the family's financial situation at present she is anxious if she will be able to pursue her college studies. Her mother borrowed from her boss for her to be able to enroll this semester for partial payment of her fees.

Meer informatie: contact Comité 06 (zie achteraan krantje)

Jesuzane

Jesuzane is a second year college taking up Education.

She is an outstanding student since her Elementary grade. She is very eager to finish her chosen course because she love working with children.

Both her parents are working hand in hand to be able to support the four children in their studies but because of the Pandemic her father has to work three times a week and his salary was lesser.

Because of insufficient income at present, Jesuzane is scared if her parents could still afford to send her to school. She is worried that she will not be able to fulfill her dream to become a good teacher someday.

Meer informatie: contact Comité 06 (zie achteraan krantje)

School in Navotas (Filipijnen) wordt gerenoveerd

Mark Bolsens

Sinds meer dan 10 jaar zijn we momenteel actief in een squatter-area (krottenwijk) van Navotas, aan de zuidbaai van Manila. Bijna 100 peetekinderen hebben we daar intussen, en de oudste onder hen zitten reeds in het 4-de middelbaar. Zij moeten nu ook van thuis uit studeren. De scholen zijn in de Filipijnen immers nog steeds gesloten ... En onze studenten bes-

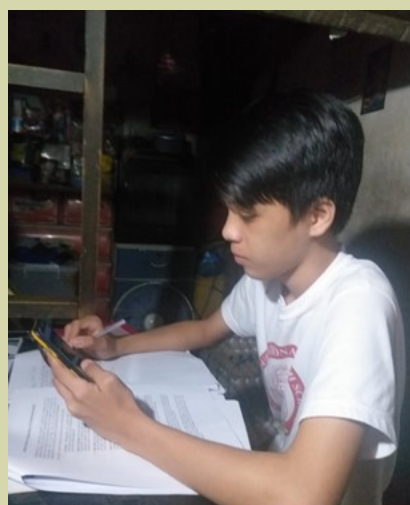
chikken

niet over een bureau, en een eigen kamer, maar maken hun taken aan de keukentafel, op een plastic bak die tevens ook dienst doet als opbergkast.

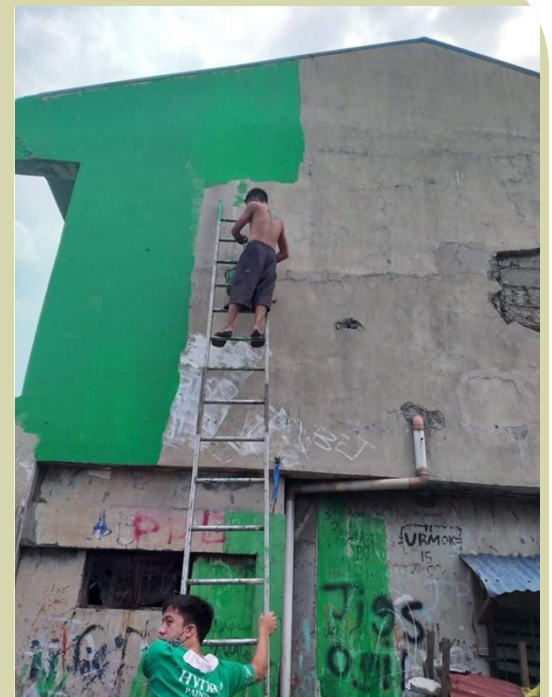
Lessen worden digitaal gegeven. Helaas niet al onze kinderen hebben wifi en een laptop. Sommigen hebben geluk, en kunnen de lessen volgen via hun smartphone. Maar de meeste van onze studenten zijn aangewezen op de handboeken.

migen hebben geluk, en kunnen de lessen volgen via hun smartphone. Maar de meeste van onze studenten zijn aangewezen op de handboeken.

De eerste jaren van hun schooltijd brengen de kinderen door in de 'preschool', en deze wordt georganiseerd door onze partners INA en Kulay, met de financiële ondersteuning van de peetouders. We kunnen beschikken over een gebouwtje met 3 klaslokalen. Deze waren intussen aan een grondige renovatie toe. We hebben van de corona-

tijd gebruik gemaakt om alles eens grondig op te poetsen. Alles is netjes geschilderd, en dankzij een weldoener konden we ook volledig nieuw schoolmateriaal aanschaffen. Helaas is dit (door corona) nog niet ter plaatse.

Reacties uit de Filipijnen

De corona-crisis zorgt hier in België voor heel wat problemen bij onze schoolgaande kinderen. Ons Krantje vroeg zich af: hoe zouden onze studenten in de Filipijnen het eigenlijk stellen. Daar waar hier in België de scholen nog redelijk 'open' zijn, is de situatie in de Filipijnen volledig anders: wat aantal besmettingen betreft valt het best mee, maar de scholen blijven gesloten. Men is volledig overgeschakeld op digitaal onderwijs. Niet zo eenvoudig als je in sommige wijken geen internet hebt, en zeker wanneer je niet over een computer beschikt. Ofwel krijgen de kinderen alles op papier (de ouders dienen dan wekelijks een werkpakket af te halen), ofwel volgt men onderwijs via de smartphone. Wij peilden naar de gemoedstoestand en problemen bij enkele van onze studenten. Om alle nuances goed weer te geven laten we de teksten in het engels.

Regarde Buenaventura—Batangas

Corona Virus or also known as COVID-19 is a kind of disease that affect the health by many people in different country. COVID-19 is an infectious disease which causes illness in the respiratory of the humans. It is the new virus that is impacting the whole world badly as it is spreading primarily through contact with the person. This virus was first identified during December, 2019 in Wuhan China. March 2020 the World Health Organizations declared COVID-19 outbreak a pandemic. Until now no proper drug or vaccine was been develop for treatment of this disease. However, the WHO never stop searching and researching for the drugs and vaccine for this virus.

I'm Buenaventura A. Regarde Jr., 30 years of age. I am basically from Eastern part of Visayas but currently staying in Puerto Galera Oriental Mindoro, Philippines. I am a college student taken up Bachelor of Elementary Education in Prince of Peace College in Puerto Galera, Oriental Mindoro.

COVID-19 has a great effect in lives of every individual specially her in my country, Philippines. Many big store, establishment, restaurant, and any business get closed because of this pandemic. It is the reason why lot of people got loose their job and income. During these pandemic most of the people her in my country depend on the relief goods and budget that was given by our government. It's so sad because many family got also lost their love one's because of the virus. Not only the status of living and health of every individual are affected by this pandemic but also the status of Education because this pandemic has significantly dropped the Education system.

I can say that I'm so lucky despite of this pandemic because of the person who supporting me financially for my everyday needs and in my studying. Thank you sponsor for all the support.....

Glyden Jane—Malabon

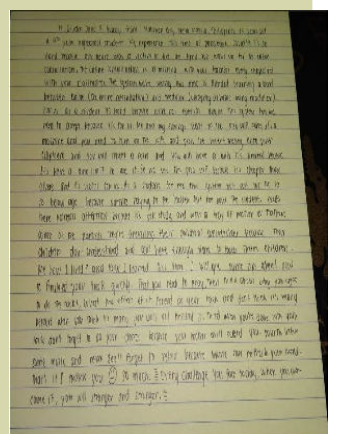

Hi, Glyden Jane R. Buscay from Malabon City, Metro Manila, Philippines, 15 years old and 4th year highschool student. My experience this time of pandemic Covid 19, it's so hard because our house was a victim of fire on April. We woke up for the on-line consultation. The online consultation is a meeting with your teachers every subject and with your classmates. The system we be using this time is Blended Learning a blend between online (the online consultation) and modular (studying at home using modular).

For us as a student it's hard because we're not familiar about this system but we need to accept because it's for us. Me and my siblings went to the Piso WiFi zone. It's a machine and you need to turn on the wifi and press the insert money onto your cellphone and you will insert a coin and you will have wifi. It's limited because it's have a time limit to use it. So we use the piso wifi because it's cheaper than others and it's useful for us. As a student for me this system not suit for the 12 to below age because parents relying to the teacher but for now, the students needs their parents attention because it's self study and with a help of mother or father, some of the parents they're answering their children's answersheet because their children don't understand and don't have enough time to teach their children.

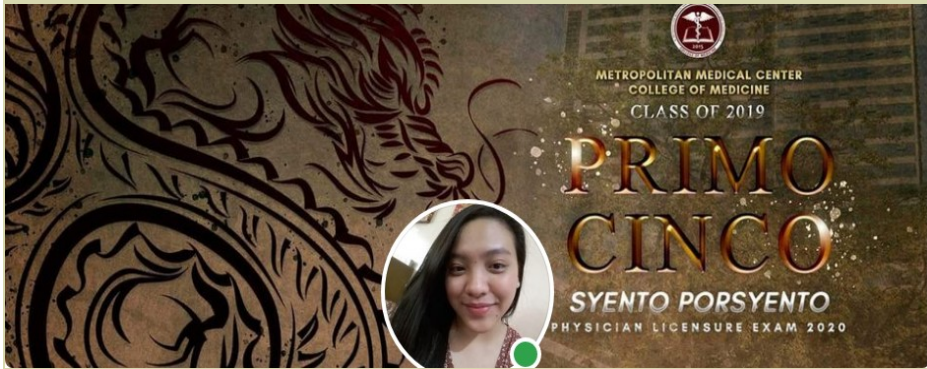
Me how I lived? And how I learned this time. I will give some tips about how to finish your task quickly. First you need to pray, then think about why you suppose to do the tasks, what the effect of it. Second do your task and don't think it's many because when you think it's many you will not arrive it. Third when you're done with your task, don't forget to do your chores because your mother will scold you. Fourth listen some music and relax; don't forget to relax because music can refresh your mind.

Made it! Thank you so much. Every challenge you face today, when you overcome it, you will be stronger and stronger ....

Christine Romero—Quezon City

Out of all possible reasons for a country to freeze its economic advancement, a pandemic is undoubtedly on the unwanted list. But what can we do? We are already on our 8th month at home and dealing with almost everything virtually. As they always say, in the face of adversity, the resiliency of Filipino stands out.

Hi! I am Christine S. Romero, a 3rd-year medical student from the Philippines. Allow me to give you a nutshell of what Filipinos have to experience during this pandemic.

On March 13, 2020, the Philippine government declared a lockdown that suspended almost 90% of the workforce, academe, and mass transportation. The focus was to control the spread of the virus. A lot was going on in each Filipino's life from different cultures, status, and religion along with this. The presence of family members at home 24/7 made to be challenging for some families. The budget for food and other resources were stretched to the thinnest to make it through the week without the need to go out and buy from the "tingi-tingi" in the wet market. Some areas in the country did not receive food allocation from the local government. Some turned into planting vegetables, hoping that they will harvest some fresh and organic foods a few months from that.

As months pass by, classes had to begin and forced the students to have at least a working cellular phone used for the online classes. Some students who cannot afford to have one opted for the modular learning system where the school sends the students' learning material. Unfortunately, some students needed to stop attending classes due to financial constraints. Instead, they will buy a can of sardines, a kilo of rice, and some packed noodles for their family than spend the money to purchase cellular load for the online class. This aspect was and still is heartbreaking. It is as if a child's dream was slowly disappearing in his or her vision.

Others also opted to be online sellers. They sell all kinds of things that you need. The best platform that these online sellers navigate and maximize are Facebook®, Shopee, Lazada, and Instagram®. Anyone who can and who wants can become an online seller. Some flight attendants who were laid off from their work sell porridge, a former private school teacher sell anchovies, a farmer got rich for selling plants, a shy student slowly emerges from her shell when

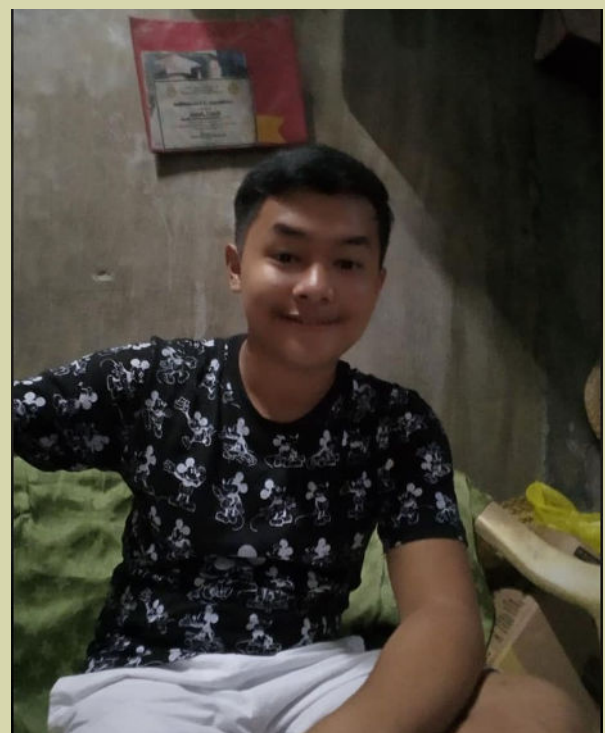
she decided to be a YouTube® vlogger.

There were health care workers who had their lives in danger due to exposure to the virus. Some were fallen, and some managed to survive. Some were victims of the misallocation and poor judgment of the government.

Thankfully, few local government units or cities in the country stood up and went over and beyond their duties. Some cities have a more strict and organized system for preventing the spread of the virus, quarantine facilities, and regulating those violators of the law. Another town had to build their own testing facility. Some cities distributed cash grants, allowances, and healthy food packs for their residents. Some cities supported the students by distributing gadgets, study tables, cellular load, Wi-Fi router, and cash aids.

As I recall these events amidst the hardship, I recognize that each Filipino faces this pandemic differently. Some were blessed with an edge, and some were left in the dark corners of inequality and poorness. But I guess one thing is for sure. Filipinos will rise from this with a hopeful heart, even beaming with rays of a beautiful promise of the future.

Alvin Fronda—Navotas

Hi! Im Alvin Fronda Grade 11, 17 years old.

Due to the pandemic that the philippines is experiencing right now there has no income, life is difficult nowadays pandemic.. Here in navotas the mayor here is strictly enforced not to go outside of minors and the seniors citizen due to infectious diseases. Sometimes we experience not to eat at the right time, life is very difficult here, hopefully this pandemic end.

A.M.I.E. (Internationale Medische Hulp aan het Kind) viert haar 40-jarig bestaan. Al die tijd al winnen we met de inzet van vrijwilligers het vertrouwen van vele donoren, die een petekind adopteren of een project steunen in de derde wereld. Het geheim van haar succes ligt vooral in het feit dat ze hulp op maat biedt en de algemene onkosten bijzonder laag kan houden (minder dan 2%!).

Naar aanleiding van haar 40 jarig bestaan zoekt A.M.I.E. meer bekendheid bij een ruimer publiek. We hopen zo nieuwe leden te kunnen aantrekken voor onze projecten in de derde wereld. Die projecten zijn een hefboom voor kansarme kinderen in het zuiden.

Onder impuls van twee inwoners van Geel, Thérèse-Marie en A. Jean Flipot-de Fays, die zich lieten inspireren door de Canadese dokter M. Roy (die toen naar verschillende brandhaarden in de wereld reisde om hulp te bieden aan kinderen) werd A.M.I.E.-België opgericht. Op 17 januari 1980 kreeg de vereniging een nationaal en tweetalig statuut en vestigde zich de sociale zetel in Geel.

Via peterschappen en projecten wil A.M.I.E. inspelen op de noden van kansarme kinderen en jongeren in de derde wereld. Vorming en medische verzorging staan voorop.

In België werkt A.M.I.E. uitsluitend met vrijwilligers, die hun onkosten uit eigen zak betalen, zodat de peterschapsbijdragen en giften integraal naar kinderen gaan. Deze medewerkers vormen als het ware een brug tussen de peters en meters, de sponsors en de kansarme kinderen. Elke euro van de donoren gaat rechtstreeks naar de derde wereld.

Medewerkers in het Zuiden zijn gebonden aan strikte regels, die door A.M.I.E.-België worden opgelegd. Op regelmatige tijdstippen moeten ze documenten opsturen waaruit blijkt dat de gelden niet alleen hun bestemming bereiken, maar ook efficiënt aangewend worden.

De voorbije dertig jaar is A.M.I.E. actief geweest in meer dan 25 landen, vooral in Haïti, de Filipijnen, Congo, Brazilië en de laatste twee jaar ook in Kenia. In totaal werd reeds meer dan 8 miljoen € overgemaakt aan peterschappen en projecten.

A.M.I.E. biedt drie vormen van peterschappen aan. Via *individuele peterschappen* kan men een kind financieel helpen tijdens de lagere of middelbare studies en via briefwisseling hem of haar beter leren kennen en ondersteunen. Door een *beroepspeterschap* helpt men een kind een concreet beroep aan te leren en via *groepschappen* richt men zich tot jongeren die deel uitmaken van eenzelfde weeshuis of beroepsschool.

A.M.I.E. sponsort ook een aantal specifieke projecten. Er zijn de *projecten van korte duur* (o.a. aankoop van schoolmateriaal, geneesmiddelen, rolstoelen...) en de *langdurige projecten* (verbouwing van het sanitair, aanleg van waterinfrastructuur, aankoop van kippen of vee...). De laatste jaren is A.M.I.E. geneigd peterschappen en projecten aan elkaar te koppelen zodat een structurele hervorming ter plaatste mogelijk is, die de toekomst voor de kinderen méér garanties biedt.

Met de inzet van vrijwilligers slaagt A.M.I.E. er nog steeds in om via haar tijdschrift Ons Krantje en vooral via mond-aan-mondreclame mensen aan te spreken. Dit bleek o.m. uit de respons op onze oproep om hulp te bieden aan de getroffen petekinderen in Haïti. In korte tijd werd méér dan 30 000 € ingezameld.

Op 18 april 2020 viert A.M.I.E. haar 40-jarig bestaan. Wie de geschiedenis van leest, staat verbaast over het feit dat een kleine vereniging als A.M.I.E. reeds zoveel heeft gerealiseerd. De sleutel voor dit succes ligt in het feit dat de peterschapsgelden, giften en legaten integraal te goede komen aan de kinderen.

Een korte geschiedenis van A.M.I.E. is te lezen op www.amie-be.org. U kunt altijd contact opnemen met een van onze medewerkers. De contactadressen vindt U op onze website of achteraan dit krantje.

Met steun van enthousiaste jongeren, bouwen we een lagere school in Emurua Olerai (Kenia).

Naar aanleiding van 40 jaar AMIE heeft de burgemeester van Geel - Vera Celis - een bezoek gebracht aan Thérèse-Marie. We beschouwen dit als een ere-saluut aan iemand die dit meer dan verdiend, temeer omdat dit een grote waardering inhoudt voor het werk van iemand van wie kan gezegd worden: ze was en is nog steeds een voorbeeld voor vele anderen!

Zoals je waarschijnlijk al weet, worden onze kinderen van Happy Home thans in Kenia geherbergd, opgevolgd en ondersteund door de organisatie Blessed Generation. De hoofdverantwoordelijke, Ria Fennema, rapporteerde onlangs:

Terwijl de wereld op zoek is naar een vaccin probeert Blessed Generation er het beste van te maken. Dit kan dankzij uw hulp. De acties die we in samenwerking mochten doen is succesvol afgesloten. Dit helpt ons een groot zorgprogramma neer te zetten in deze lastige tijd. Dank voor uw support.

Er is veel veranderd in de zorg bij Blessed Generation Kenya.

In deze nieuwsbrief wil ik u een kijkje achter de schermen geven bij de docenten.

Zoals nu bekend zijn de scholen dicht tot 1 januari 2021. Hoe is dat voor docenten, hoe zien hun werkdagen er nu uit? Hieronder leest u van Mr. Collins, de hoofdonderwijzer van Blessed Generation Malindi, over de diverse activiteiten van hem en zijn docententeam.

Vriendelijke groet,
Ria Fennema

[Mr Collins, Hoofdonderwijzer Blessed Generation Lage-re school Malindi:](#)

Sinds het onverwachte uitbreken van de Covid 19 pandemie, en als gevolg daarvan het sluiten van de scholen, zijn veel dingen veranderd. Zeker ook voor iedereen die in het onderwijs werkzaam is.

Lesgeven in de klaslokalen is niet meer toegestaan. Onze docenten kregen een andere rol. Zij werden naast docent meer maatschappelijk werkers. Toen de kinderen werden verplaatst naar familie hebben we ze in groepen verdeeld. Dit hebben we gedaan op basis van de plek waar ze nu verblijven. Zo is het wat makkelijker te organiseren om de kinderen te bezoeken.

Ik maak vragen en opdrachten voor de kinderen zodat ze bezig en betrokken blijven bij school. Iedere twee weken kunnen de kinderen hun gemaakte opdrachten inleveren. Ze kunnen hiervoor naar Blessed Generation komen. Als dit niet mogelijk is ga ik naar hen toe. Ik kijk het huiswerk na en bespreek het met de leerlingen. Vervolgens krijgen ze nieuwe opdrachten.

De docenten bezoeken de kinderen in hun thuissituatie. Hierbij kijken ze of het goed gaat met de schoolopdrachten en schoolwerk. Maar ook en vooral kijken ze naar het geestelijk en lichamelijk welzijn van de kinderen. Juist nu in deze "coronatijd" is dat van extra groot belang. Dit geldt voor alle kinderen die bij ons onderwijs volgen. Dus ook voor de kinderen uit de omgeving die niet bij Blessed Generation wonen.

Voor de kinderen die nog wel bij ons verblijven hebben we ook aangepaste programma's. Zij nemen, naast het maken van huiswerk, nu meer deel aan activiteiten die gericht zijn op het werken op onze boerderij. Bij deze activiteiten staan het leren meewerken en het helpen in de gemeenschap centraal.

Als hoofdonderwijzer heb ik trainingen mogen faciliteren voor het team van docenten. In die trainingen staat het gebruik van media in de klaslokalen centraal. Hierbij krijgen de docenten informatie over het gebruik van het digibord en leren ze hoe ze filmpjes, passend bij de gegeven lesstof kunnen opzoeken en tonen. We hopen zo de docenten meer zelfvertrouwen te geven in het gebruik van de digitale middelen.

Ik hoop dat ik u een beeld heb kunnen geven van de activiteiten rondom scholing en ontwikkeling van kinderen en docenten van Blessed Generation.

Beste Groeten,
Mr. Collins

Merry Christmas
HAPPY NEW YEAR!

Comité 00

Projecten Madagascar : Françoise Cauwe
rue du Beau-site 7 – B-5340 Gesves
francoise@amie-be.org – tel 083/67 82 33
Projecten Pol Feyen: Jean Hendriks
Adelbert Kennisplein 2 – B-2100 Deurne
jean.hendriks@telenet.be – tel. 0486/692.014
Rekening: BE22 0001 5458 3947 - BIC : BPOTBEB1

Comité 05

Peterschappen Latijns Amerika
(nederlands)
Contacteer: Marleen Lanckman
Domeinstraat 69A – B-3010 Kessel-Lo
marleenlanckman@hotmail.com - Tel 016/355077
Rekening: BE46 0000 2467 0736 - BIC : BPOTBEB1

Comité 10

Projet Canaan (Haiti)
Contact: Diane Nadalini
Avenue du Paepedelle 93 – B-1160 Oudergem
dnadalini@gmail.com – Tel. 0484/ 374 301
Rekening: BE74 0004 2523 9007 BIC : BPOTBEB1

Comité 01

Peterschappen Filipijnen (franstalig)
Project Free Clinic Filipijnen
Contact: Elisabeth Carton de Tournai
Av. E. Godaux 28 - B-1150 Bruxelles
ecartondt@gmail.com - Tel. 02/770 06 89
Rekening: BE58 0000 8955 8379 - BIC : BPOTBEB1

Comité 06

Beroepspeterschappen Filipijnen (nederlandstalig)
Projecten Brazilië en Navotas-Filipijnen
Contact: Mark Bolsens
August Vermeylenlaan 14 – B-2050 Antwerpen
mark.bolsens@telenet.be – Tel. 0486/52 61 88
Rekening: BE80 0000 8577 5177 - BIC : BPOTBEB1

Comité 21

Groepspeterschappen
Contact: Griet Cuypers – Van den Bergh
Bergstraat 110 – B-3010 Kessel-Lo
jos.cuypers@icts.kuleuven.be – Tel. 016/25 31 13
Rekening: BE50 0003 2544 6518 - BIC : BPOTBEB1

Comité 02

Beroepspeterschappen Filipijnen
(franstalig)
Contact: Elisabeth Carton de Tournai
Av. E. Godaux 28 - B-1150 Bruxelles
ecartondt@gmail.com - Tel. 02/770 06 89
Rekening: BE58 0000 6496 6859 - BIC : BPOTBEB1

Comité 07

Beroepspeterschappen Peru (nederlandstalig)
Projectcs Amerique Latine (excl. Brésil)
Contact: Frans Parren
Veldstraat 29 – B-3640 Kessenich
frans.parren@scarlet.be – Tel 0495/23 83 62
Rekening: BE45 0003 2569 6189 - BIC : BPOTBEB1

Comité 22

Project Happy Home Kenia
Contact: Christian Vandeplas
Rue Fond Thirion 61 – B-1410 Waterloo
christian@vandeplas.com – Tel. 0497/52 75 42
Rekening: BE57 9793 2610 7335 - BIC : ARSPBE22

Comité 03

Beroepspeterschappen Latijns-Amerika
(franstalig)
Contact: Diane Nadalini
Avenue du Paepedelle 93 – B-1160 Oudergem
dnadalini@gmail.com – Tel. 0484/ 374 301
Rekening: BE43 0001 0342 1501 - BIC : BPOTBEB1

Comité 08

Peterschappen Azië
(nederlandstalig)
Contact: Jos Cuypers
Bergstraat 110 – B-3010 Kessel-Lo
jos.cuypers@icts.kuleuven.be – Tel. 016/25 31 13
Rekening: BE67 0001 7326 0487 - BIC : BPOTBEB1

Comité 23

Project Aide Urgente Kenya
Contact: Rob Tas, Diestseweg 95 - B-2440 Geel,
roberttas@hotmail.com - Tel. 014/72 00 28
Rekening: BE24 9793 2610 7638 - BIC ARSPBE22

Project: Akwaaba Asuadei (Ghana)
Contact: Joke Jaspers, Oevelseweg 14 - B-2250 Olen
akwaaba.asuadei@gmail.com - Tel. 0472/366 578
Rekening: BE35 9793 2610 7537 - BIC ARSPBE22

Comité 04

boekhouding en algemene administratie
adreswijzigingen
Contact: Stefaan De Bondt
Stampkotstraat 10 – B-8551 Heestert
stefaandebondt@telenet.be - Tel. 056/71 72 81
Rekening: BE56 0003 2569 6088 - BIC : BPOTBEB1

Comité 09

Sofie Daems Scholarship Program
(Thailand)
Contact: Jan en Mieke Daems
Wissenstraat 15 – B-3200 Aarschot
janepdaems@telenet.be – Tel. 0478/720099
Rekening: BE97 0003 2603 1649 - BIC : BPOTBEB1

Voorzitter

Diane Nadalini
Avenue du Paepedelle 93 – B-1160 Oudergem
dnadalini@gmail.com – Tel. 0484/ 374 301
Vice-voorzitter: Xavier Votron
Rue Pont Spilet 13, 1470 Bousvall, tel. 0475/466.985
xaviervotron@hotmail.com
erevoorzitster: Thérès-Marie de Fays-Flipot

Sociale zetel: Oevelseweg 14, B-2250 Olen

Naaststaand overschrijvingsformulier is geschikt voor eender welke gift.

Als U een voorkeur hebt wat de bestemming betreft vermeldt U dat best als mededeling.

Dankjewel!

	<small>Handtekening(en) Signature(s) Unterschrift(en)</small>	OVERSCHRIJVINGSOPDRACHT ORDRE DE VIREMENT ÜBERWEISUNGSAUFTRAG
<small>Bij invulling met de hand, een HOOFDLETTER of cijfer in zwart (of blauw) per vakje. Si compléte à la main, n'indiquer qu'une seule MAJUSCULE ou un seul chiffre noir (ou bleu) par case. Beim Ausfüllen mit der Hand ein GROSSBUCHSTABE oder Zahl in schwarz (oder blau) pro Feld.</small>		003919702 01
<small>Gewenste uitvoeringsdatum in de toekomst / Date d'exécution souhaitée dans le futur / Gewünschtes Ausführungsdatum in der Zukunft</small>		<small>Bedrag / Montant / Betrag</small>
<small>Rekening opdrachtgever (IBAN) Compte donneur d'ordre (IBAN) Konto des Auftraggebers (IBAN)</small>		<small>EUR</small>
<small>Naam en adres opdrachtgever Nom et adresse donneur d'ordre Name und Adresse des Auftraggebers</small>		<small>CENT</small>
<small>Rekening begunstigde (IBAN) Compte bénéficiaire (IBAN) Konto des Begünstigten (IBAN)</small>		
<small>BIC begunstigde BIC bénéficiaire BIC Begünstigten</small>		
<small>Naam en adres begunstigde Nom et adresse bénéficiaire Name und Adresse des Begünstigten</small>		
<small>Mededeling Communication Mitteilung</small>		